

"SƏNİ KƏLBƏCƏRƏ NECƏ APARIM?..

Artıq illerdir yurdumuzun dilbər gusəsi cənnətməkan Kəlbəcər öz gözəlliyi, təbiəti, saf suyu, təmiz havası, sıx meşəsi,vari, dövlətiylə işğalçıların əlindədir.

Hər dəfə Kəlbəcər rayonunun qızıl yataqlarının ermənilər tərəfindən vəhşicəsinə talanması haqqında xəbərləri oxuyanda içimdən keçən ah içimi küle döndərir. Çarəsiz, əli-qolu bağlı, köməksiz qalmanın, nəfəs çatışmazlığının zorluğunu yaşayırıam. Rayonun Söyüdü - Zod qızıl mədəni tarixə uzun əsrərdir məlumdur. Zod qızıl yatağının istismarı eramızın III minilliyyinə təsadüf edir. Söyüdü sahəsində 1970-80-ci illərdə aparılan geoloji keşfiyyat işləri vaxtı qədim dağ qazmaları, mağaralar, quyular, qədim sükür köküntüləri və qədim filiz qırıntılarından ibarət ayrı-ayrı təpəciklər və qızıl istehsal edən alətlər onu sübut edir ki, insanlar 4-5 min il əvvəl buralarda qızıl istehsal ediblər. Zar kəndi isə tarixdə "Şəhrizər", yəni qızıl şəhəri adı ilə məşhur olub.

Bəli, yurdun hər bir parça torpağı qiymətli sayılsa da bu, əsl, sözün həqiqi mənasında var-dövlətimiz dünyadan gözü qarşısında talanır, əlimizdən bir şey gəlmir... və bu yalnız bir faktdır...

Bir də insan faktoru var, yüzlərlə günahsız insanımız əziyyət çəkir erməni əsirliyində. Hətta bu yaxınlarda yüzlərlə azərbaycanlı əsinin olduğu yer də aşkarlandı və onlara verilən işgəncələrin alman faşistlərdən də-qəddarcasına olduğu söyləndi...

Öz dədə-baba yurdunu ziyarət etmək isə yən Dilqəm Əsgərov, Şahbaz Quliyev və Həsən Həsənov Azərbaycanın işğal altında olan Kəlbəcər rayonunda yaxınlarının məzarlarını ziyarət etmək üçün gedərkən ermənilər tərəfindən tutulmasından bəri guya dünya birliliyi bu işlə məşğuldur. Nə qədər açıq-aydın şəkildə ələ salınıraq... Torpaqlarımızın işğalı ilə əlaqədar illərdir "baş sindirən" BMT Tehlükəsizlik Şurasının qəbul etdiyi: 822, 853, 874, 884 qətnamələrlə qəbul olunmuş sənəddə işgalçı qoşunların Azərbaycandan dərhal və qeyd-şərtsiz çıxarılmış tələb olunur...

Bu günlərdə Dilqəm Əsgərovun Kəlbəcərə gedişiyə bağlı videolar paylaşılıb. Video-da çıkış edən Dilqəm Əsgərov Kəlbəcər rayonunun Şaplar kəndinin onlar üçün ikinci Medina, Məkkə olduğunu deyib.

O, qeyd edib ki, iki ildir dalbadal on altı gün ac-susuz öz müqəddəs yurdumu ziyarət edirəm. Daha sonra kəlbəcərlilər hündürlük-dən viran qalmış kəndlərini izləyiblər.

Qeyd edək ki, D.Əsgərov, Ş.Quliyev və H.Həsənov ermənilər tərəfindən Kəlbəcərdə girov götürülüb. H.Həsənovun öldürülüşü deyilir. O, iki nəfər isə olmazın əziyyətlərə düber qalsalar da dağ vüqarlarını əymirlər. Amma nə qədər dözəcəklər, Allah köməkləri olsun, başqa köməyin mümkün olmadığı artıq hər kəsə bəllidir. O şir ürekli oğulların məhv olmasına, gözümüzün qarşısında günü-gündən ərimələrini görüb, laqeydiliklə seyr etdikcə artıq əvvəlki itkilərimiz kimi bu na alışacağımız qorxusu içimi didib-parçalayıb. Uduzmayı da bacarmaq lazımdı, amma kimə, kimə - erməniyə - həmişə başqalarının qapısında qul, kölə, nökər olan yaltaq erməniyə... düşündükcə adamın cızdağı çıxır... Ya Mübariz İbrahimov kimi, bu heysiyyatsızlığı dözməyərək silaha sarılıb yurdumuzu

murdarlayan itləri itkilərimiz hesabına da olsa gəldikləri yerə qədər qovmaq, ya da beləcə çərəsizlik girdabında, papaqlarımızı zibilliyə tullayaraq vicdan əzabıyla ömür böyə yaşamaq qalır bizlər...

Kəlbəcərdəki oronomik toponimlərin hamısı türk mənşəlidir. Bir sıra qədim türk tayfalarının adı bu gün də bu toponimlərdə yaşayır.

Kəlbəcər ən qədim insan məskənlərindən biridir. Bu ərazidə ibtidai insanların təşəkkül tapması və formallaşması dördüncü geoloji dövrlə bağlıdır. Bu dövr isə 4 milyon ildən ar-tıq bir tarix deməkdir.

Kəlbəcər ərazisində 30 min ildən çox tarixi olan qədim yaşayış məskənləri, 6 min il yaşı olan qaya təsvirləri, çöp şəkilli qədim türk əlifbası nümunələri aşkar edilib. Buradakı daş abidələr Şimali Azərbaycanda erkən dövr türkлюдün, atəşpərəstliyin, xristianlığın, VII əsrən isə İslamin yayıldığı dövrlərde yaradılıb.

Bəli, vikipediyadan götürdüyüm bu faktları oxuduqca necə deyərlər, "təpəmdən tüstü çıxır".

Mən Kəlbəcərdə heç olmadım. Böyüklerim söhbətlərindən, oaraya istirahətə gedənlərimizin nağıla bənzər anlatmalarından, şəkillərdən, videolardan gördüm Kəlbəcəri. Doğmam kimi qəribədim o yurd yerimiz üçün. Ürəyim köz-köz oldu. Təsəvvür edirəm o cənnətdən didərgin düşən insanların burda necə yaşadıqlarını, buna yaşamaq demək olarsa...

1993-cü ilin aprel ayının 2-də işğal olunan Kəlbəcərin haqqında indi yazmam bəlkə təccüb doğura bilər, axı biz yalnız işğal gündən xatırlayıraq o qiymətli itkilərimizi. Bu yazının meydana gəlməsi Kəlbəcər yanğısını, fəryadını içində gömən gözəl şairimiz Adil Cəmilin "Sənİ Kəlbəcərə necə aparım" şerisi oldu. Ona, "Məni də Kəlbəcərə apar" - deyən bir nəfərə yazılışı şeiri dinleyərək bir az da siz yanın, qovrulun o dərdin içində...

*Nələr var insanın bu dünyasında,
Kimsə kefindədir, kimsə yasında!
Boğulub gedirəm qəm dəryasında,
Qayığım qərq olub, çəkmir avarım -
Sənİ Kəlbəcərə necə aparım?*

*Hərdən kükrəyirəm, hərdən daşıram,
Sərhəd tanımıram, səddi aşıram.
Yuxumda yurdumla qucaqlaşıram -
Yurda yalvarışdır dildə qabarım,
Sənİ Kəlbəcərə necə aparım?*

*Bu hansı nifrindi, bu hansı qarğış
Yurdun yollarını kəsibdi qar, qış?
Dağılan yuvamda ulayır bayquş,
Orda zəhər çəkir indi bal arım -
Sənİ Kəlbəcərə necə aparım?*

*Dədəmdən, babamdan qalanım getdi,
Necə gül yanağı solanım getdi,
Həsrətdən gözləri dolanım getdi,
Talandı sərvətim, yox oldu varım,
Sənİ Kəlbəcərə necə aparım?*

*Mənə sölədiyin yalandır, gerçək?
Yoxsa yuxulusan, xalası göyçək?
Asılma yaxamdan, sən Allah əl çək,
Onsuz da az deyil dərdim, qübarım,
Sənİ Kəlbəcərə necə aparım?*